

18 februari 2011 09:23

Dag Robbert,

Dank je wel voor alle goede woorden. Ik vond het ook weer als vanouds. Misschien kijk je iets te bevoordeeld naar je eigen gedrag. Je ervaart die onzekerheid als iets negatiefs. Op hetzelfde moment kan de ander, ik dus, dat namelijk heel anders beleven, zelfs ontroerend. De spiegel is confronterend en niets verhullend. Maar de spiegel is slechts een weergave, je bent het zelf maar ook weer niet, want dat is degene die voor de spiegel staat. Die is van vlees en bloed. Het spiegelbeeld is slechts een reproductie. Waar het in het leven toch uiteindelijk altijd om blijft gaan is niet de reproductie maar het unieke origineel ....

Ik heb je essay en cv gelezen. Heftig,heftig, heftig .....

Eerlijk en open, dat je dat allemaal wilt en durft. Ik heb heel lang geleden al eens tegen je gezegd dat brieven van jou net bommen waren die explodeerden. Dit is, en het plaatje heb je er bij gedaan, is een atoomboom.

Het is echt allemaal jij. Als ik het lees, hoor ik je praten, met je stemverheffingen, je ironie en je kuchjes tussendoor.

Het is te makkelijk om tegen je te zeggen dat je gelijk hebt, of aan te geven dat je in bepaalde lijnen wel heel erg ver doordraaft. Het is verweven met wie jij bent, wat je hebt beleefd, de gang door het leven. Dat is niet niks en heel bijzonder.

Het is een uniek verhaal geworden dat als je het gelezen hebt, er in elk geval toe leidt dat je er iets van moet vinden en als je het open tegemoet treedt kun je er nog heel lang op kauwen. Ik denk dat ik dat maar ga doen....

Groet,

P.